

падна. (*P. but aussi, et peu de temps après il tombe dans une défaillance*). Т. 126. Дайте да зaleyми Стоянка, защото ѝ припадна. Зк. 111. Нѣщо ми, Мамо, припадна На сръце на бѣло лице,—Да ли ща болѣвъ да лѣгна, Или съ юнаци да ида. З. 302. Припадане Припадване с. с. дурнота, обморокъ: Въ тѣзи минута, като престана припадането (*la défaillance cessant*), поевн са скърбта. Т. 286. Миризливы цвѣта или масла докарват голѣмо прѣмалаваніе и припаданіе (баялдисваніе) въ живцы-тѣ (нервы-тѣ). Л. Д. 1870 р. 91.

Припазливъ нр. сдержанный: Той немаше, овзи припазливъ (*un certain air réservé*) и покрывъ нравъ съ който обикновено са отличавать скритнытѣ челоуѣцы. Т. 269. Негова студень и припазливъ видъ (*son air froid et réservé*). Т. 92.

Припазѣ м. св. Припазвамъ м. дл. предохраню,—аю: Така ако ся прави и болно-то (дѣте) по-лесно оздравва и други-ты му братія и сестры ся припазвать да ся не прилепятъ отъ него и поболать. Л. Д. 1871 р. 120.

Припалѣ м. св.—свещъ (см. запалѣ) поставлю свѣчу передъ иконой: Да ма прости Господь, тѣзи заранъ и въ черкова недудохъ баримъ една свещица да си припалѣ. Зк. 20. Се ги майкѣ преливалѣ,—и плакала, И темѣнец прекаждѣла, И свехѣца припалѣла. Пс. 2, 163.

Припарѣ м. св. Припарямъ м. дл. коснусь, касаюсь: Майка-та са бори съ орелъ-а цврсто и не му дава да припари до пилето-та. Ч. 105. Подземъ-тѣ трѣбува—да ся пораскрати за да припари до него въздухъ и вода. Л. Д. 1872 р. 246.

Припѣвка с. ж. тоже что прѣпѣвка: А дѣвойка, кож припѣвѣтъ, въ него растоанье не пѣе, въ невинно срамя ся, глѣда на долу, до дѣ почнѣтъ да припѣвѣтъ другѣ, въ кож припѣвѣжъ участвува и та, пѣяща. А припѣвки сѣ подобни слѣднимъ: „Кърши Тодоро лилѣжъ, [2] Прави Тодоро мостове, [2] Чи ще да мине [2] Тодоро, Царь и царица [2] Тодоро! Не мина царь и царица, [2] Най мина Стоянъ и Рада. Пк. 95—96.

Припекъ с. м. припѣкъ: Българи си избирѣтъ мѣста за насажда-ния лозия обично на припекъ. Пк. 71. Заспалъ Михо на припекъ. Ч. 160. Нѣкоя врана като видѣла една змѣя на единъ припекъ, грабнала ѣ. Сб. 19.

Припекѣ Припечѣ м. св. Припичамъ м. дл. припеку,—аю: Хайде да легнем да поспим До-дѣ слънце-то припече, До дѣ роса-та улѣти. Д. 81, 6—8. Припекло му яйце-то. Сир. Дошла му много работа. Ч. 214. —са, пригрѣюсь, грѣюсь (*на припекъ, у оня*): Припекаль